

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Minä eläin

Koska on mahdollista, ettei kukaan kysy, miksi Aleksis K. katoaa Kalevan sivuilta tänä päivänä, kerronpa sen kysymättä.

Tämä palsta syntyi kesällä 1970 suurelta osin siitä syystä, että maailma oli silloin joutunut elämään ilman merkittävää Aleksista jo melkein sata vuotta. Aleksis Kivi oli kuollut 98 vuotta aikaisemmin ja hänen jälkeensä Aleksis-kanta oli hiipunut huolestuttavan harvalukuiseksi. Aikaisemmin maailmanhistoria oli kyllä vilissyt kaimamiehiä, siis Aleksiksia, Alekseja, Aleksantereita ja sen semmoisia. Tunnetuimpia heistä lienevät olleet Makedonian kuningas Aleksanteri Suuri, Bysantin keisari Aleksanteri III, Moldovan ruhtinas Aleksanteri Hyvä, Novgorodin Aleksanteri Nevski, paavi Aleksanteri VI ja vastapaavi Aleksanteri V.

Aleksis Kiven aikana ja heti jälkeen ilmaantui muutamia kaimoja, ennen muuta suuriruhtinaat Aleksanteri II ja III. Vielä 1900-luvun alkupuolella tehtiin muutamia Alexis-bongauksia, mutta kovin vaatimattomiksi ne jäivät. Oikeastaan kannattaa mainita vain Nobel-kirjailija Alexis Leger, joka hänkin häpeili alkuperäistä nimeään sen verran, että käytti kirjailijanimeä Saint-John Perse.

Tuosta historiasta jo näkynee, että jonkun oli uhrauduttava Aleksikseksi niiden ankeiden vuosikymmenten ajaksi, jolloin kunniakas nimi oli kuolemassa sukupuuttoon. Pahimmillaan siitä oli jäljellä vain alennusmyynnistä kertova vulgaari lyhenne ”Ale” sekä henkilö nimeltä Alexis Texas, joka on amerikkalainen naispuolinen pornotähti.

Täytyy myöntää, että tuntui epätavallalta kulttuuriteolta ottaa harteilleen päivystävän Aleksiksen virka. Mutta nyt viimein on tullut aika ja tilaisuus jättää tuo vastuu nuoremmille, nykyaikaiseen tabloid-kokoon paremmin mahtuville kaimoille. Heitä on onneksi alkanut ilmaantua viime aikoina. Jo viime kesänä saimme Suomeen pääministeriksi Alexander Stubbin, jonka kanssa pidimme yllä Alex-dynastiaa vielä viime vuoden loppupuolen. Tämän vuoden alussa kuitenkin ilmaantui samoille apajille vielä kolmas norkoilija, Alexis Tsipras, joka Kreikan pääministerinä kiertää ympäriinsä kuin Euroopan omistaja, vaikka on korviaan myöten veloissa. On sanomattakin selvää, että tämän kokoiseen maanosaan ei mahdu eikä tarvita kolmea Aleksista, joten viisaimman meistä on aika väistyä.

”Aa, pee, see, ummee nälkäpuuroo”, kirjoitti aikoinaan Aleksis Kivi, ja niinhän asia on. Itsekin mahdollisesti vielä kirjoittelen, vaikkapa muistelmani. Ne ovat itse asiassa melkein valmiit, sillä enää pitää keksiä se tekstiosuus, jolla luontevasti päästään alkulauseesta loppuhuipentumaan. Alkulauseen olen jo keksinyt: ”Sonnimäen hongikko hoi!”, samoin loppuhuipentuman: ”Minä eläin.”

